

[Bomholt.]

at yde Fiskeriet en Hjælp efter rationelle Linier og paa en Maade, der er til at administrere. Det er ikke muligt at bringe f. Eks. Fiskeri og Landbrug ind under samme Ordning, bl. a. fordi Landbruget med Hensyn til Erhvervsorganisationernes Udbygning ligger forud for Fiskeriet.

I en Skrivelse fra Vestjysk Fiskeriforening udtaltes der Ønske om, at Fiskeriet kom paa Linie med Landbruget med Hensyn til en Ordning, men efter en nærmere Overvejelse maatte Foreningens Ledelse erkende, at en saadan Ligestilling af tekniske Grunde ikke lod sig gennemføre. Det er ikke muligt at yde Fragtlettelser f. Eks., fordi Fiskeriet ikke behersker sin egen Salsorganisation.

Den Lov, vi her skaber, skulde være en Lov om Foranstaltninger til Støtte for Fiskerierhvervet, som Titelen lyder, og ikke just i første Linie en Lov om Foranstaltninger til Støtte for Fiskegrossererere, Fiskeeksportører, Købmænd m. v., selv om ogsaa disse Befolkningsgrupper naturligvis kan komme ud for Vanskeligheder.

Jeg skal fremsætte nogle enkelte Bemærkninger om Lovforslagets enkelte Paragraffer.

Lovforslaget er, som man vil se, delt i tre Hovedafsnit. I første Hovedafsnit omtales Laan til Anskaffelse af Fiskeredskaber, Redskabsdele, Tvist, Tovværk m. m. Det er altsaa Arbejdsredskaber af alle Arter. Laan til Reparation af selve Baadene er ikke nævnt, og det er muligt, at man vilde komme ind paa et uoverskueligt Omraade, hvis man skulde tage Baadereparationer med. Der er jo Tale om Baade af endogsaa meget forskellig Størrelse og Kvalitet. Paa den anden Side kan Reparation af Baaden være lige saa nødvendig som Anskaffelse af Redskaber. Jeg ved ikke, om det er muligt nærmere at drøfte denne Side af Sagen.

Laanene er rentefrie og tillige afdragsfrie de to første Aar, og den enkelte Fisker skal, hvad der er meget betydningsfuldt, ikke yde Pantesikkerhed for Beløbet.

Laanene kan ikke overstige $\frac{3}{4}$ af Anskaffessummen for Redskaberne. Laantageren skal selv udrede $\frac{1}{4}$ af Købesummen, hvilket maa anses for rimeligt, og Kommunen skal garantere for $\frac{1}{3}$ af Laanesummen, altsaa 25 pCt. af Anskaffessummen. Vestjysk Fiskeriforening har ønsket, at denne Procent blev nedsat noget, f. Eks. til 20 pCt.; men jeg ved ikke, hvorledes den højtærede Minister og de forskellige Partier ser paa denne Sag. Jeg ser saadan paa det, at

jeg mener, at 25 pCt. af Beløbet skulde være sikret. Jeg ønsker for mit Vedkommende, at der skal være en klar Linie mellem Laan og Tilskud, og jeg tror, at Organisationerne selv er interesserede i, at Grænsen mellem Laan og Tilskud ikke gøres flydende, bl. a. af Hensyn til fremtidig Lovgivning.

Amtskommunerne kan efter Forslaget indgaa i Garantien i Stedet for de enkelte Kommuner. Det vil utvivlsomt for adskillige Amters Vedkommende være ønskeligt.

I § 4 fastsættes Grænserne for Nettoindtægterne. For rene Landkommuner er de fastsat til et Beløb paa 1 800 Kr. og for mindre og større bymæssige Bebyggelser 2 100 Kr. Det forekommer mig, at denne Skala kunde være en lille Smule mere varieret uden derfor at falde Administrationen til Byrde. En Grænse paa 2 100 Kr. er ikke hensigtsmæssig i en By som Esbjerg med 40 000 Indbyggere. For en By af den Størrelse vil det være ønskeligt, om Beløbet kunde sættes noget op, om man f. Eks. for Byer paa over 10 000 Indbyggere kunde gaa til et Beløb af 2 400 Kr.

Loven regner med Finansaaret 1940—41 foruden med Finansaaret 1939—40, og Spørgsmaalet er da, om ikke de Beløb, der her angives, bør sættes paa Pristalsruller, saaledes at de forhøjede Priser, der muligvis kan fremkomme, medfører højere Indtægtsgrænser. Der er et Forhold til, som ogsaa bør nævnes, nemlig at det er muligt, at Fiskernes Indtægter kommer til at ligge lavere i 1939 — der skal jo snart opgives Indtægt til Skattemyndighederne — end i Aaret 1938. Jeg vil da henstille til Ministeren, at den laveste Indtægt lægges til Grund for Bedømmelsen uden Hensyn til Bestemmelsen i § 4, Punkt e.

I § 5 hedder det, at Andragender skal attesteres i det enkelte Tilfælde af Kommunalbestyrelsen og paategnes af Fiskeriforeningen. Kommunalbestyrelsen kan selv sagt udtale sig om Ansøgerens Trang og økonomiske Forhold, og man har paa det Omraade et klart Materiale til Disposition. Eventuelt kan den ogsaa udtale sig om Mandens moralske Kvalitet, hvorvidt han er en flittig og ædruelig Mand; men naar Kommunalbestyrelsen skal udtale sig om Ansøgerens Fiskeredskaber, tror jeg, at det adskillige Steder vil komme til at knibe lidt med Sagkundskab om, hvorvidt han mangler Fiskeredskaber m. v., som der staar i Forslaget. Det er meget svært at sige, om just det Net kan anvendes endnu en Sæson til, eller om det skal erstattes med et andet. Vilde det ikke være rimeligere at lade det Spørgsmaal overgaa til Fiskeri-